

John E. McCormick wordt op 2 augustus 1921 in het stadje Scranton in de Amerikaanse staat Pennsylvania geboren. Hij groeide als een gewone Amerikaanse jongen op in zijn woonplaats. Aan zijn vredige bestaan kwam echter een einde toen op 7 december 1941, de Japanse luchtmacht een aanval op de Amerikaanse vloot gelegen in Pearl Harbor op Hawaii uitvoerde. De volgende dag verklaarde de Amerikaanse president Roosevelt dat het Amerikaanse volk in staat van oorlog is geraakt met Japan en met Nazi-Duitsland.

Zoals vele Amerikaanse jongens, stond ook John E. McCormick klaar om zich in dienst te stellen van zijn vaderland en zo kwam hij terecht bij de U.S. Army Air Force (de luchtmacht). Zo'n twee jaar lang volgde John allerlei opleidingen, waaronder die tot boordschutter. Als boordschutter werd hij ingedeeld bij de bemanning van een viermotorig gevechtsvliegtuig; de B-24 Liberator. Gezamenlijk maakte de bemanning heel wat oefenvluchten, om volledig op elkaar ingespeeld te raken. De bemanning vloog niet alleen overdag, maar er vonden ook nachtvluchten plaats om de bemanning op alle voorkomende situaties voor te bereiden.

Op 23 juni 1944 volgde er een geheime opdracht van de luchtmacht: de bemanning moest de volgende dag klaar staan voor vertrek naar één van de oorlogsgebieden. Om de opdracht zoveel mogelijk geheim te houden mochten ze een envelop met de plaats van bestemming pas open maken wanneer ze zich met het splinternieuwe toestel in de lucht bevonden. Ze zetten uiteindelijk koers naar het Verenigd Koninkrijk om de strijd aan te gaan met Duitsland. Ingedeeld bij de 392ste Bom Groep, 578ste Bom Squadron, werden ze bij de vliegbasis Wendling gelegen in East Anglia, ingewerkt in allerlei procedures die gevolgd moeten worden bij een operationeel onderdeel. Er volgden lezingen over wat ze moeten doen bij een noodlanding in bezet gebied of hoe contact te maken met het verzet. Daarna volgden een aantal oefenvluchten. Kort daarna begon John E. McCormick met zijn eerste operationele opdracht boven Europa.

Op 22 februari 1945 kwam er al vroeg in de ochtend, per telexmachine een gevechtsopdracht binnen waarbij het de bedoeling was het Duitse terrein van de spoorwegen in Nordhausen te bombarderen. Na een overleg vertrokken 31 bommenwerpers voor hun opdracht. In het gevechtsvliegtuig met serienummer 42-95241, de "Jolly Duck", bevond zich zijluischutter staff-sergeant John McCormick. De opdracht was om boven het vijandelijk doel te dalen naar 6.000 voet (zo'n 1.800 meter) en daar de bommen te droppen, om vervolgens weer te klimmen naar de voorgeschreven hoogte van 20.000 voet. Door het opstijgen, dalen en weer stijgen van het vliegtuig was de benzinevoorraad tot een minimum gezakt en zagen ze geen kans meer om weer veilig naar Engeland te vliegen. Uiteindelijk maakten ze dan ook een noodlanding waarbij ze in de Geerpolder nabij Zoeterwoude terecht kwamen. De gehele bemanning overleefde de crash.

John McCormick maakte zich vervolgens snel uit de voeten en verstopte zich in de hooiberg van de hoeve "Voorzorg" in Zoetermeer. Van daaruit werd hij ondergebracht in de Molenstraat en de volgende dag per fiets door een verzetsman naar het jachthuis in Zevenhuizen vervoerd.

Op zondag 29 april 1945 werd door verraad het jachthuis door een 25 man tellende groep Duitsers uit Bleiswijk overvallen. Er ontstond een hevige schietpartij tussen deze Duitse overmacht en de ondergedoken leden van het verzet uit Zoetermeer, ondersteund door Britse vliegeniers en de Amerikaanse John McCormick. McCormick probeerde vanuit de zijkant van het jachthuis uit te breken, maar werd bij deze poging door een schot in zijn achterhoofd dodelijk getroffen. Ook Jacob van Rij kwam hierbij om het leven. Jan Hoorn en Cornelis van Eerden, twee andere verzetsmensen werden op 5 mei 1945 door de bezetter alsnog doodgeschoten ondanks dat er op dat moment al sprake was van een bijna getekende vrede.

Op 4 mei 1945 werd McCormick op de begraafplaats in Zevenhuizen begraven. Op 31 oktober 1945 werd hij met militaire eer herbegraven bij de Nederlands Hervormde Kerk in de Dorpsstraat van Zoetermeer, waar hij nog steeds samen met de drie andere verzetsstrijders begraven ligt. Het was de wens van de vader van John McCormick dat zijn zoon in Nederland begraven zou blijven en niet over werd gebracht naar een Amerikaanse militaire begraafplaats of naar de Verenigde Staten.

In januari 1975 besloot de Nicolaasgroep na een fusie tussen de jongens en meisjesgroep een paar jaar eerder, onder een nieuwe naam verder te gaan. Via een gemeentevoorlichter is voor de naam Scoutinggroep "John McCormick" gekozen omdat John McCormick als voorbeeld kan dienen voor anderen. Hij heeft iets gepresteerd, hij heeft zich ten dienste gesteld van anderen. Zijn motieven waren: Vriendschap en Vrijheid voor iedereen. Elk jaar verzorgen, op verzoek van de gemeente Zoetermeer, de oudere leden van Scoutinggroep John McCormick de kranslegging in het Wilhelminapark bij de dodenherdenking op 4 mei. Traditiegetrouw leggen enkele leden vooraf bloemen bij het graf van John McCormick bij de Oude Kerk in de Dorpsstraat.

Meer informatie

[Scouting John McCormick](#)

[John McCormick: de oorlogsheld van Zoetermeer - USA365.nl](#)

[Informatie over John McCormick](#)

[John McCormick \(militair\) - Wikipedia](#)

[Zoetermeer krijgt internationale belangstelling door filmpje over oorlogsheld John McCormick | Zoetermeer | AD.nl](#)

Vliegersnaam voor *Rijnlandse Courant* padvind^{ers}: McCormick groep 21 Jan 1975

De Zoetermeerse padvind^{ers} van de Nicolaasgroep hebben hun naam gisteravond omgedoopt tot McCormickgroep, naar de Amerikaanse gevechtsvlieger die in de tweede wereldoorlog in Zoetermeer om het leven kwam en hier ook begraven ligt.

"Wij wilden van de band met het katholieke geloof af", verklaarde groepsleider P. W. C. Arts. "En ik geloof dat deze naamsverandering een duidelijke manier is om dat aan te geven. Padvinderij heeft tenslotte niets met geloof te maken". Gemeenteveroorlichter J. J. van der Zwan vertelde het spannende levensverhaal van McCormick voor een geboeid kluisterend publiek van padvind^{ers} en hun ouders. Ook wethouder M. J. Bruin van jeugdzaken behoorde tot de belangstellenden. De heer Van der Zwan is al drie jaar bezig om de gehele geschiedenis van Stafsergeant McCormick te achterhalen. "Ik vind niet dat je deze man een held moet noemen. Wel is hij een voorbeeld geweest door zijn manier van leven", zei hij. "En zijn naam is voor een padvind^{ers}groep wel zeer geschikt omdat hij een vrijwilliger was, hij stelde zijn studie uit en gaf zelfs zijn leven toen de vrijheid van Europa in het geding kwam. Hij heeft een duidelijke keus voor die vrijheid gedaan". "Wij hebben ook nog over de hier bekende naam van J. L. van Rij gedacht", vertelde de heer Arts. "Maar deze Zoetermeerder was meer het oertype van de oorlogsheld, die overal hard tegenaan wou. McCormick was meer de man voor vriendschap en vrijheid. En dat komt meer met de doelstelling van de padvinderij overeen".

